

صدا	نور	متن نمایشنامه
		<p style="text-align: center;">بسم الله الرحمن الرحيم</p> <p style="text-align: right;">نمایشنامه : قلعه محکم الهی</p> <p style="text-align: right;">بازیگران :</p> <ol style="list-style-type: none"> ۱- عصمت ۲- کوکب ۳- اقدس ۴- اشرف کولی ۵- رقیه دختر عصمت ۶- صفورا دختر کوکب ۷- پیر زن <p style="text-align: right;">صحنه :</p> <p>یک کوچه است که از دو طرف باز است ، یک در خانه هم وسط کوچه قرار دارد ، محله روستایی</p> <p style="text-align: right;">پرده اول</p> <p>کوکب : (وارد می شود ، خیلی با احتیاط ، مدام این طرف و آن طرف را نگاه می کند ، یک روسری دور گردنش بسته و یک چادر رنگی دور کمرش ، یک زنبیل قرمز هم در دست دارد ، با احتیاط و آرام وارد صحنه می شود و با شدت در می زند و تند و بلند می گوید) عصمت خانم ، عصمت خانم ، در رو باز کن ، زود باش</p> <p>عصمت : (در را با عجله باز می کند ، یک روسری پوشیده ، بلوز آستین بلند ، دامن و زیر شلواری و دمپایی به پا دارد) سلام کوکب خانم ، چی شده ؟ اتفاقی افتاده ؟</p> <p>کوکب : ها ، مگه خبر نداری ؟</p> <p>عصمت : نه بیا تو ببینم چی شده ؟</p> <p>کوکب : نه همینجا خوبه ، اقدس خانم رو هم گفتم قراره بیاد</p> <p>عصمت : (درون خانه را نگاه می کند) رقیه همون چادرم را بردار بیار</p> <p>کوکب : چادر نمی خواد ، توی این ده که مرد پیدا نمی شه همه رفتن سر زمین</p> <p>عصمت : نگفتی بالاخره چی شده ؟</p> <p>کوکب : ها داشتم می گفتم ، هیچی بابا ، باز این اشرف کولی سر و کله اش پیدا شده</p> <p>عصمت : [... راست می گی ؟</p> <p>رقیه : (برای مادر چادر می آورد) سلام کوکب خانم ، صفورا چطوره ؟ (مادر چادرش را می پوشد)</p> <p>کوکب : علیک السلام ، خوبه بحمد ا... ، رقیه جان مواظب باشی ، باز سر و کله این اشرف کولی پیدا شده</p>

رقیه : چشم کوکب خانم ، من برم به کارهام برسم ، به صفورا سلام برسانید

کوکب : به سلامت (رو به عصمت) ها خواهر ، داشتم می گفتم ، هر سال همین موقع که روز ده خالی می شه و مردها می روند سر زمین سر و کله این اشرف کولی هم پیدا می شهو کلی مزاحمت برای مردم درست می کند ، من از دیروز صبح که از خانه بیرون نیامدم ، از عالم و آدم بی خبرم ، می خواستم برم خونه خواهرم یک سری بهش بزnm گاوش مریض شده بود بینم مرده ی زنده ی ، خوب شیر می ده یا نه ، جرات نکردم ، دختر نصرت خانم مکه بوده نمی دونم آمده یا نه ، همین روزها قرار بوده بیاد ، می خواستم برم خبر بگیرم جرئت نکردم ، زن مش اسمال از کیش آمده می خواستم برم بینم چی آورده ، جرات نکردم ، اعظم خانم ده بالایی وقت زایدنش بوده می خواستم برم بینم زاییده یا نه ؟ اصلا چی زاییده ؟ سزارین بوده یا طبیعی ؟ چشم روشنی چی گرفته ؟ جرئت نکردم برم دیگه

عصمت : اعظم خانم کیه دیگه ؟

کوکب : دختر پسر دایی خواهر شوهر خواهر جاریم

عصمت : (مات و مبهوت) نمی شناسم

کوکب : حاج ماشا... را می شناسی ؟

عصمت : ها می شناسم

کوکب : بارکلا ، حاج ماشال... می شه شوهر عمه بابای اعظم خانم

عصمت : راستش را بخوای بازهم نفهمیدم

کوکب : اصلا ولش کن ، مهم اینکه ما از کار و زندگیمان افتادیم

(اقدس خانم با چادر رنگه و دمپایی و با عجله وارد می شود)

عصمت : ایناهاش ، این هم اقدس خانم ، سلام اقدس خانم جان حال شما خوبه ؟

اقدس : علیکم السلام ، من همین الان از خونه کدخدا می آیم ، به حاج خانم کدخدا گفتم بابا همه ی اهل ده به عذابند ، این که نشد کار ، به کولی هر سال همین موقع باید تو ده ، برای خودش جولان بده و هیچکی هم جلویش را نگیرد ، بالاخره باید یه فکری کرد

کوکب : مهمون های شهری شان هنوز بودند یا رفتند ؟ چقدر این شهری ها بی ملاحظه اند ، عین وقت کار پاشدند آمدند ده

عصمت : ای بابا کوکب خانم تو که ماشا... دست از این فضولیهات بر نمی داری ، اقدس ، خانم کدخدا چی گفت ؟ چی فکری کردند ؟

اقدس : هیچی دیگه از آخر قرار شد که خبر کنند پهلوان حیدر بیاد اینجا روز ها توی ده بمونه و به این کولی اجازه قلدری نده

عصمت : حالا کی می آید ؟

اقدس : گفتند امروز رفته شهر داروهای مادرش را بگیرد فردا می آید

کوکب : یعنی امروز هم نمی تونم از خانه در بیام ؟ از عالم و آدم که بی خبر می مانم

اقدس : (با فریاد) اشرف کولی آمد فرار کنید

کوکب : یا حضرت عباس

عصمت : بیاید تو

اقدس و کوکب : اگر بیایم تو که دیگه نمی تونیم خونمون بریم خداحافظ (در حال گفتن این جمله همگی فرار می کنند و عصمت هم داخل خانه می رود و

در را می بندد ، اشرف کولی با لباس کولی ها ، گالش به پایش ، بقچه به بغل و چوبدستی به دست وارد می شود ، دو طرف کوچه را نگاه می کند ، عقب و جلو می رود و رو به جمعیت (

اشرف کولی : به مو می گن اشرف کولی / یکه تازم تو قلدری / فال می گیریم پول می گیرم / نخواستم همینجوری / پولم بدند ها مفتکی / میوه باغم می برم / سبزی دشت هم می خورم / کلوچه داغ / نون تنور / طغار ماست / پنیر و دوغ / لباس حریر / کفش نبوک / چارقده گلدان می برم / خلاصه بگم / قدم زنون / تو کوچه ها / دنبال کار و کاسبی / اموال مردم می گیرم / از هر راهی از هر جایی (دور برش را دوباره نگاه می کند و می گوید) اینجا که هیچکس نیست ، همه ترسیدند و فرار کردند ، باید برم کمین کنم (یک گوشه ای قایم می شود)

صفورا : (وارد می شود ، آرام نگاه می کند ، کسی را نمی بیند ، بعد با سرعت رد می شود که کولی جلویش را می گیرد ، صفورا می ترسد و داد می زند) وای (لباس صفورا چادر مشکی و یک کیف خوب که بیرون چادر گرفته)
اشرف کولی : واستا بینم ، کجا با این عجله ؟ دختر سلامت کو ؟ (دور صفورا می گردد)

صفورا : س ... س ... سلام

اشرف کولی : علیک سلام دختر گل گلایی ، شانس آوردی امروز من سرحالم می خوام فالت را بگیرم (دست صفورا را می گیرد)

صفورا : خ ... خ ... خیلی ممنون ، راضی به زحمت شما نی ... نی ... نیستم (دستش را عقب می کشد)

اشرف کولی : (با عصبانیت دست صفورا را می کشد) گفتم بده فالت بگیرم (نگاهی به دست صفورا می کند) بینم چی داره ؟ ها ... نوشته که تو بکدانه

دختری ، برای مادرت هم خیلی عزیزی

صفورا : همه برای مادراشون عزیزند

اشرف کولی : تو چیزی گفتی ؟

صفورا : نه با خودم بودم

اشرف کولی : دیگه با خودت بلند حرف نزن ، حواسم پرت می شه

صفورا : چشم

کولی : امسال می ری دانشگاه

صفورا : همه خبر دارن ، مادرم از ذوقش به همه گفته و کلی پُر داده

اشرف کولی : تو باز چیزی گفتی ؟

صفورا : نه چیزی نگفتم

اشرف کولی : اوه اوه ... چه اقبال بلندی هم داری ، به زودی با یک جوان

خوش تیپ ازدواج می کنی

صفورا : حالا کی خواست ازدواج کنه

اشرف کولی : چرا اینقدر حرف می زنی ؟ اصلا حالا که اینجور شد دیگه نمی گم ،

می شه ده هزار تومن رد کن بیاد ، منو بگو که می خواستم پولی که ازت می گیرم

حلال باشه

صفورا : پول چی رو بدم ؟

اشرف کولی : پول فالی رو که برات گرفتم رو بده

صفورا : اینا که فال نبود

اشرف کولی: اصلا دلم می خواهد همه پول هات رو بگیرم ، یالا بده (کیف را از دستش می گیرد و می گردد)

صفورا: داری چیکار می کنی ؟ کیفم رو بده

اشرف کولی: (با چوب تهدیدش می کند) زیادی حرف بزنی با این چوب می زنمت (داخل کیف را نگاه می کند) خوب بد هم نیست ، اصلا کیفش هم قشنگه یادگاری برای خودم نگه می دارم دیگه با تو کاری ندارم می تونی بری

صفورا: |...|...| این کیف رو مامانم تازه برام خریده ، زن مش اسمال از کیش آورده ، این پول ها هم امانته باید به کسی بدم

اشرف کولی: (چوب را بلند می کند) می ری یا وای می ایستی تا حسابی حالت رو جا بیارم ؟ (صفورا فرار می کند و می رود) برای شروع خوب بود ، حالا برم قایم بشم بینم این دفعه چی کاسبی می کنم

(از یک طرف صحنه پیرزن وارد می شود ، چادر رنگی دور کمرش بسته ، یک دست به کمرش ، دولا دولا راه می رود ، با یک زنبیل که درونش سیب است ، آرام آرام می آید)

اشرف کولی: سلام ننه ، معلومه که از باغ سیب می آیی

پیرزن: علیک سلام جوون ، فهمیدنش کار سختی نیست

اشرف کولی: بزارین کمکتون کنم

پیرزن: ممنون مادر ، شکر خدا تا حالا تهاام کارهایم را خودم انجام دادم

اشرف کولی: (زنبیل را بزور از دست پیرزن می کشد) ننه بده دیگه می خوام بارت رو سبک کنم (بقچه اش را باز می کند و سیب ها را درون بقچه می ریزد)

پیرزن: داری چکار می کنی ؟ یکی هم برای خودم بگذار ، پام درد می کنه نمی تونم برگردم باغ دوباره سیب بیارم ، مهمان داریم آبرویم می رود ، اصلا بیا آدرس باغ رو می دم هر چی خواستی بردار

اشرف کولی: ننه اینقدر سخت نگیر ، ساکت که سبک باشه راحت تر می ری

پیرزن: خدا هدایتت کنه که مردم از دست تو راحت بشوند

(اشرف کولی کنار می رود ، می نشیند و یکی از سیب ها را گاز می زند)

پیرزن: (مکث کوتاهی می کند) خب چاره ای نیست ، جلوی عروس تازه که نمی شه میوه نگذارم ، حالا اینهمه راه رو دوباره باید برم و برگردم ، لااقل دوباره که برگشتم سیبهایم را نگیری

اشرف کولی: نه دیگه ننه ، برای امروز بسه

(پیرزن آرام بر می گردد)

اشرف کولی: (در حال خوردن سیب) این سیب که پیش غذایه ، گشمنه (بو می کند) ها از این خانه بوهای خوب می آید ، بوی بوی اشکنه قروته ، آخ جان ، من می میرم برای اشکنه با دست تند تند در می زند

رقیه: (از پشت در) خیلی خوب بابا ، آدمم دیگه ، چیه اشرف کولی دنبالت کرده ؟

اشرف کولی: (در که باز می شود ، پایش را درون خانه می گذارد و می گوید) نخیر ، خود اشرف کولی آمده

رقیه: (داد می زند) مامان بیا اشرف کولی آمده ، برو بیرون ، چی از جون ما می خوای ؟

اشرف کولی: خوبه ، خوبه ، لازم نکرده اینقدر داد بزنی ، نهار می خوام برو برام

غذا بیار

عصمت: !... اشرف اینجا چه کار می کنی ؟ چی می خوای ؟

اشرف کولی: هیچی بابا گشتم شده ناهار می خوام

عصمت: خیلی خوب بابا قال نکن الان برات می آرم

اشرف کولی: (رقیه هم می خواهد برود که اشرف کولی دستش را می گیرد) تو

کجا ؟ هر وقت ننه ات با غذا برگشت بعد می تونی بری

رقیه: (به دست اشرف کولی نگاه می کند) این کیف چقدر به نظرم آشناست

اشرف کولی: قشنگه نه ؟

رقیه: حالا یادم اومد ، مال صفوراست

اشرف کولی: (دستش را بالا می برد) همچین بزنم که نتونی از جات بلند شی ؟

این کیف فقط یک صاحب داره اونم اشرفه ... فهمیدی ؟

رقیه: خیلی خوب بابا مال تو

عصمت: (با یک سینی که کاسه و نان دارد وارد می شود) بیا این هم ناهار ،

حالا دخترم رو ول کن

اشرف کولی: بیا بابا ، این هم دخترت (سینی را می گذارد جلوی خودش و می

نشیند ، تاریکی)

(صحنه همان کوچه است ، کوکب و اقدس و عصمت دور هم نشستند و سبزی پاک می کنند)

کوکب : آخیش ، امروز صبح با خیال راحت بلند شدم رفتم ده بالا از اعظم خانم دختر پسر دایی خواهر شوهر خواهر جاریم خبر گرفتم ، رفته شهر سزاریان شده ، خواهر دیگه حالایی ها درد نمی کش ، به یک ربع راحت یک چاقو می زنند و بچه را در می آورند ، بچه اش پسر هم هست ، نمی دونی چی برو بیایی ، چشم روشنی چی طلایی هم جمع کرده

(اشرف کولی وارد می شود ولی هیچکس به او اعتنایی نمی کند)

اقدس : من هم امروز صبح رفتم خانه کدخدا ، مهمون شهری هاشون رفته بودند (کولی یکی دو سرفه بلند می کند ولی بقیه بازهم اهمیت نمی دهند)

اقدس : ازاون کُلُفت مُلُفت ها بودن ، یکی آبگرمکن خورشیدی کادو آورده بودند **کوکب :** وا ... بهیشان نمی آمد

عصمت : چرا بابا ، شنیدم کدخدا هم کلی کره و گردو از اینجور چیزها بهشون داده بوده

اشرف کولی : (با فریاد) به مو می گن اشرف کولی

عصمت : آخ ترسیدیم ، آخ لرزیدیم

اشرف کولی : (با عصبانیت بیشتر عصایش را به زمین می زند) یکه تازم تو قلدری

کوکب : غش کردم و ضعف کردم / جیبایم خالی کردم

اشرف کولی : که اینطور ، دیگه از من نمی ترسید ، حالا یک حسایی ازتون برسم که حالیتان بشه با کی طرف هستید ؟

اقدس : (دستش را بالا می آورد) اوهو بی خودی دور بردار (با دستش به آخر کوچه اشاره می کند) اونجا رو می بینی ؟ پهلوان حیدر ، منتظره که ما فقط صداس کنیم ، اون وقت می بینی که چطور حقت را می گذارد کف دستت ، سلام پهلوان (کمی مکث) فعلا لازم نیست بیاید ممنون ، حالا دیدی ؟

اشرف کولی : (در حالیکه جا خورده است) چی شد ؟ چی شد ؟ یعنی اینقدر از من می ترسید که رفتید بزرگتون را آورده اید ؟ (با پوز خند) مثل بچه ها که وقتی توی دعوا کم می آورند می روند بزرگترشون را می آورند

کوکب : ها بله ، از تو ترسیدم ، زورمان هم به تو نمی رسید ، فکرمان کار کرد رفتیم بزرگتر آوردیم شر تو را از سرمان کم کند که شکر خدا کم هم کرد ، حالا چی می گی ؟ تازه هر چی هم که از ما گرفتی باید برگردونی ، مخصوصا همون کیف دخترم

اشرف کولی : (با حالت تمسخر) واقعا خنده داره ، یک ده از یک زن ترسیدند ، رفتند پهلوان آوردند

عصمت : (بلند می شود روی شانه اشرف کولی دست می گذارد) لازم نکرده اینقدر ما را مسخره کنی ، اگه خود تو هم به موقع ترسیده بودی و پهلوان واقعی را صدا کرده بودی الان به این حال روز نمی افتادی

اشرف کولی : مگه من چپه ، چکارم شده ؟

عصمت : هیچی یک چند سالی هست که شیطان نشسته رو کولت و هی سواری می گیره

(کولی شانه هایش را تکان می دهد و بقیه می خندند ، عصمت می نشیند)

اقدس : دیگه از سواری گذشته ، خودش دنبال شیطان بدو بدو می کنه

کوکب : می دونی مثل چی شده ؟ مثل این تلوزیونهای کنترل شده ، کنترلش رفته دست شیطان ، از هم دور هم که اشاره نمی کنه ها ...

اشرف کولی : (چوبش را بالا می برد و با فریاد) ساکت ، حرف دهننتان را بفهمید

اقدس : (با اشاره به آخر کوچه) پهلوان آهای پهلوان

اشرف کولی : (با دستپاچگی) دیگه چرا پهلوان را صدا می زنی ؟ بابا من که به تو کاری ندارم

کوکب : پس چرا چوبت رو بلند کردی ؟

اشرف کولی : (چوبش را پشت سرش می گیرد) منظورم این بود که کی گفته من به شیطان سواری می دم ؟

عصمت : لازم نیست کسی بگه ، از کارهات معلومه ، از زور گویی هات ، از مال مردم خوری هات

اشرف کولی : اینا به شیطان ربطی نداره ، من خودم این راه را انتخاب کردم

اقدس : به شیطان هم که ربطی نداشته باشه ، خوشحالش کردی که

عصمت : ولی من که می گم ربط داره ، تو که از اول قلدر نبودی ، هی بیخ

گوشت خواند و خواند تا تو را وادار به این کارها کرد ، بین تو الان چه هیکل

قوی داری ؟ چه بازوهای پهنی داری ، جون می ده برای کار تو مزرعه که ازش نون

حلال در بیاری

کوکب : ولی الان چکار می کنی ؟ شدی دزد سر گردنه ، همه هم از هیکل و زورت

می ترسند ، بیچاره دخترم چقدر ترسید ، داغ همو کیف خوشگله را به دلمان

گذاشتی ، باید برش گردونی

اشرف کولی : ولی من قبول ندارم ، شیطان فقط حرف می زنه ، فقط وسوسه می

کنه ، کافی به حرفش گوش نکنی همین ، مهم هر تصمیمی گرفتم فکر خودم بوده

اقدس : به نظر من تو از اول اینقدر بد نبودی

عصمت : درستیه که شیطان فقط وسوسه می کنه ، ولی قدرت و شدت این وسوسه ها خیلی زیاده

کوکب : اصلا قسم خورده که تمام افراد بشر را منحرف کنه و نگذاره کسی وارد

بهشت بشه ، از بس که حسودی اش می شه ، چون خوش رو از بهشت بیرون

کردند

اقدس : آقا رو منبر می گفت ، قسم شیطان اینقدر غلیظ بوده که از اون قسم

بالتر توی قرآن پیدا نمی شه

عصمت : راهش را هم بلده ، هر کسی را از یک راه و روشی گول می زنه ، رگ

خواب همه را دارد ، همین آدم و حوا را مگر چطوری از بهشت بیرون کرد ؟ هی

نشست زیر پای این دوتا گفت : ببینید اینجا چقدر خوبه ! اگه می خواهید همیشه

اینجا بمونید باید از این درخت ممنوعه بخورید ، بعد هم اینقدر قسم خورد که

بخدا من خیر خواه شما هستم و خوبتان را می خواهم که اون دوتا طفلکی ها هم

باورشان شده بود ، اون بدبختها که ندیده بودند کسی قسم دروغ بخورد ، باور

کردند و خوردن

اقدس : خوب دیگه پاشم برم که دیر شده ، دست همگی درد نکنه (یک مقدار

سبزی را داخل نایلون می کند و می رود) خداحافظ ، سلام برسانید

کوکب : دست شما هم درد نکنه ، به سلامت شما هم سلام برسانید (یک مقدار سبزی را داخل زنبیل می ریزد و می برد ، رو به عصمت) خواهر خداحافظ

عصمت : خوش آمدید ، خیر پیش (بساط سبزی ها را بر می دارد و می رود داخل خانه)

اشرف کولی : (آرام برمی گردد ، می بیند همه رفتند ، او هم بلند می شود و آرام می رود و وقتی از صحنه خارج می شود فریاد می زند) آهای ... ننه رقیه هو ...

نگفتی اسم این پهلوان چی بود ، چی صداش بزینم ؟

عصمت : (در خانه را باز می کند ، سرش را بیرون می آورد و داد می زند) غریبه نیست ، خودیه ، همی امام زمان خودمونه ، صداش بزین یا مهدی ادرکنی (در را می بندد ، مکث ، افکت پخش می شود)

التماس دعا